

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2010

N:o 620—628

SISÄLLYS

N:o		Sivu
620	Laki tulvariskien hallinnasta	2109
621	Laki vesilain 2 luvun 11 a §:n ja 16 luvun 23 a §:n muuttamisesta	2116
622	Laki ympäristönsuojelulain 50 ja 52 §:n muuttamisesta	2117
623	Laki vesienhoidon järjestämisestä annetun lain muuttamisesta	2118
624	Laki tieliikennelain muuttamisesta	2120
625	Valtioneuvoston asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta	2122
626	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta ...	2126
627	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista suoritteista	2128
628	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus ydinergian käytön valvontaan kuuluvista työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista suoritteista	2130

N:o 620

Laki

tulvariskien hallinnasta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tarkoitus

Tässä laissa säädetään tulvariskien hallinnan järjestämisestä.

Lain tarkoituksena on vähentää tulvariskejä, ehkäistä ja lieventää tulvista aiheutuvia vahingollisia seurauksia ja edistää varautumista tulviin. Lain tarkoituksena on myös sovittaa yhteen tulvariskien hallinta ja vesistöalueen muu hoito ottaen huomioon vesivarojen kestävä käyttö sekä suojelun tarpeet.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *tulvalla* vesistön vedenpinnan noususta, merenpinnan noususta tai hulevesien kertymisestä aiheutuvaa maan tilapäistä peittymistä vedellä;

2) *tulvariskillä* tulvan esiintymisen todennäköisyyden ja tulvasta ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, ympäristölle, infrastruktuurille, taloudelliselle toiminnalle ja kulttuuri-

HE 30/2010
MmVM 9/2010
EV 91/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, EUVL N:o L 288, 6.11.2007, s. 27

perinnölle mahdollisesti aiheutuvien vahingollisten seurausten yhdistelmää;

3) *hulevedellä* taajaan rakennetulla alueella maan pinnalle tai muille vastaaville pinnoille kertyvää sade- tai sulamisvettä;

4) *vesistöalueella* vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 2 §:n 6 kohdassa tarkoitettua vesistöaluetta;

5) *vesistöalueen osalla* vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettua vesistöalueen osaa;

6) *vesienhoitoalueella* vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua vesienhoitoaluetta;

7) *kansainvälisellä vesienhoitoalueella* vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua toisen valtion alueelle ulottuvasta vesistöalueesta muodostettavaa vesienhoitoaluetta;

8) *yhteensovittavalla elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella* vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 6 §:ssä tarkoitettua vesienhoitoalueen yhteensovittavaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta.

3 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja seuraa tämän lain täytäntöönpanoa yhteistyössä sisäasiainministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön ja ympäristöministeriön kanssa.

Sen lisäksi, mitä 4–6 §:ssä säädetään, valtion ja kuntien viranomaiset osallistuvat toimialallaan tässä laissa tarkoitettuun tulvariskien hallinnan suunnitteluun.

4 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtävät

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tehtävänä on:

1) tehdä vesistöalueiden ja merenrannikon tulvariskien alustava arviointi;

2) valmistella ehdotus vesistöalueen ja merenrannikon merkittävien tulvariskialueiden nimeämiseksi;

3) laatia vesistöalueiden ja merenrannikon tulvavaara- ja tulvariskikartat;

4) valmistella ehdotukset vesistöalueiden ja merenrannikon tulvariskien hallintasuunnitelmiksi;

5) avustaa kuntia hulevesitulvariskien alustavassa arvioinnissa, merkittävien tulvariskialueiden nimeämisessä ja tulvariskien hallintasuunnitelmien laatimisessa.

Lisäksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii toimialallaan muusta kuin 1 momentissa tarkoitettua tulvariskien hallinnasta. Erityisesti keskuksen tehtävänä on:

1) huolehtia vesistötulvariskien hallintaa palvelevasta suunnittelusta muilla kuin merkittävillä tulvariskialueilla;

2) huolehtia tulvan uhatessa ja tulvan aikana viranomaisten yhteistyön järjestämisestä ja ohjata toimenpiteitä vesistöissä;

3) antaa suosituksia vesistön säännöstelyjen ja juokсутusten yhteensovittamisesta;

4) edistää tulvasuojelua ja muita tulvariskien hallintaa parantavia toimenpiteitä;

5) huolehtia hydrologisesta seurannasta sekä vesitilanne- ja tulvavaroituspalvelusta yhteistyössä Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen kanssa;

6) hoitaa muut maa- ja metsätalousministeriön määräämät tulvariskien hallinnassa tarpeelliset tehtävät.

Maa- ja metsätalousministeriö voi määrätä, että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii tässä pykälässä tarkoitetuista tehtävistä toisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella.

5 §

Kunnan, maakunnan liiton ja alueen pelastustoimen tehtävät

Kunta, maakunnan liitto ja alueen pelastustoimi osallistuvat vesistöalueen ja merenrannikon tulvariskien hallinnan suunnitteluun siten kuin tässä laissa säädetään.

Kunta huolehtii hulevesitulvariskien hallinnan suunnittelusta siten kuin 19 §:ssä säädetään.

6 §

Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen tehtävät

Suomen ympäristökeskus ja Ilmatieteen laitos tuottavat toimialallaan tulvariskien hallinnassa tarvittavia asiantuntijapalveluja.

7 §

Tulvariskien alustava arviointi

Tulvariskien alustava arviointi tehdään toetuneista tulvista sekä ilmaston ja vesiolojen kehittymisestä saatavissa olevien tietojen perusteella ottaen huomioon myös ilmaston muuttuminen pitkällä aikavälillä.

8 §

Merkittävät tulvariskialueet

Alue, jolla 7 §:ssä tarkoitetun arvioinnin perusteella todetaan mahdollinen merkittävä tulvariski tai jolla sellaisen riskin voidaan olettaa ilmenevän, nimetään merkittäväksi tulvariskialueeksi. Tulvariskin merkittävyyttä arvioitaessa otetaan huomioon tulvan todennäköisyys sekä seuraavat tulvasta mahdollisesti aiheutuvat yleiseltä kannalta katsoen vahingolliset seuraukset:

1) vahingollinen seuraus ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle;

2) välttämättömyyspalvelun, kuten vesihuollon, energiahuollon, tietoliikenteen, tie liikenteen tai muun vastaavan toiminnan, pitkäaikainen keskeytyminen;

3) yhteiskunnan elintärkeitä toimintoja turvaavan taloudellisen toiminnan pitkäaikainen keskeytyminen;

4) pitkäkestoinen tai laaja-alainen vahingollinen seuraus ympäristölle; tai

5) korjaamaton vahingollinen seuraus kulttuuriperinnölle.

Tulvariskin merkittävyyttä arvioitaessa otetaan huomioon myös alueelliset ja paikalliset olosuhteet.

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää vesistöalueen ja merenrannikon merkittävät tulvariskialueet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ehdotuksesta. Ministeriön päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

9 §

Tulvakartat

Edellä 8 §:ssä tarkoitetuille merkittävälle tulvariskialueille laaditaan kartat, jotka kuvaavat erisuuruksilla todennäköisyyksillä

esiintyvien tulvien leviämisalueita (*tulvavaarakartta*), sekä kartat, joista ilmenevät tällaisista tulvista mahdollisesti aiheutuvat vahingolliset seuraukset (*tulvariskikartta*).

10 §

Tulvariskien hallintasuunnitelma

Vesistöalueelle, jolle on nimetty yksi tai useampi merkittävä tulvariskialue, sekä merenrannikon merkittävälle tulvariskialueelle laaditaan tulvariskien hallintasuunnitelma. Jos vesistön tulvimisesta ja merenpinnan noususta aiheutuva tulvariski kohdistuu samalle alueelle, vesistöaluetta ja merenrannikkoa koskevat tulvariskien hallintasuunnitelmat voidaan yhdistää. Hulevesitulvien hallintasuunnitelma laaditaan 19 §:n 2 momentissa tarkoitettulle alueelle.

Tulvariskien hallintasuunnitelmassa esitetään tulvariskien hallinnan tavoitteet kullekin merkittävälle tulvariskialueelle sekä toimenpiteet, joilla tavoitteet pyritään saavuttamaan. Toimenpiteitä valittaessa on pyrittävä vähentämään tulvien todennäköisyyttä sekä käyttämään muita kuin tulvasuojelurakenteisiin perustuvia tulvariskien hallinnan keinoja, jos se olosuhteet kokonaisuutena huomioon ottaen katsotaan tarkoituksenmukaiseksi. Suunnitelmassa tarkastellaan toimenpiteiden kustannuksia ja hyötyjä sekä esitetään toimenpiteiden etusijajärjestys.

11 §

Tulvariskien hallinnan tavoitteet

Tulvariskien hallinnan tavoitteena on vähentää 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vahingollisia seurauksia. Lisäksi on pyrittävä siihen, että vesistötulvista aiheutuvat vahingolliset seuraukset vesistöalueella jäävät kokonaisuutena arvioiden mahdollisimman vähäisiksi.

12 §

Tulvariskien hallinnan ja vesienhoidon yhteensovittaminen

Vesistöalueen ja merenrannikon tulva-vaara- ja tulvariskikarttojen sekä tulvariskien

hallintasuunnitelmien laatiminen ja tarkistaminen sovitetaan vesienhoitoalueella yhteen vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 5 §:n 1 momentissa säädettyjen tehtävien kanssa. Erityisesti on huolehdittava siitä, että tulvariskien hallintasuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet sovitetaan yhteen vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 12 §:ssä tarkoitettujen toimenpideohjelman ympäristötavoitteiden kanssa.

Tämän lain 17 §:ssä tarkoitettu osallistuminen ja tiedottaminen sekä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 15 §:ssä säädetty menettelyt sovitetaan tarvittavilta osin yhteen.

13 §

Ympäristöselostus

Tulvariskien hallintasuunnitelman osana esitetään ympäristöselostus. Ympäristöselostuksesta säädetään viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa laissa (200/2005).

14 §

Tulvariskien hallinnan suunnittelu valtakunnan rajan ylittävillä vesistöalueilla

Tulvariskien hallintasuunnitelman yhteensovittaminen ja muu yhteistyö tulvariskien hallinnan suunnittelussa valtakunnan rajan ylittävällä vesistöalueella järjestetään siten kuin niistä erikseen kansainvälisellä sopimuksella määrätään.

Tulvariskien hallintasuunnitelma on pyrittävä sovittamaan yhteen 1 momentissa tarkoitettujen vesistöalueen toiseen valtioon kuuluvaa osaa koskevien vastaavien suunnitelmien kanssa. Sitä voidaan täydentää yksityiskohteisemmilla suunnitelmilla, jotka sovitetaan yhteen rajat ylittävällä vesistöalueen osalla.

Tulvariskien hallintasuunnitelmaan ei saa sisällyttää toimenpiteitä, jotka laajuutensa tai vaikutustensa vuoksi lisäävät merkittävästi tulvariskiä 1 momentissa tarkoitettujen vesistöalueen toiseen valtioon kuuluvassa osassa, ellei toimenpiteitä ole sovitettu yhteen koko vesistöalueella. Jos tällaisten toimenpiteiden vaikutus kohdistuu 28 §:n 2 momentissa tar-

koitettuun kansainväliseen tulvariskien hallintayksikköön kuuluvan vesistöalueen Ruotsiin tai Norjaan kuuluvaan osaan, edellytyksenä on lisäksi, että toimenpiteistä on sovittu mainittujen valtioiden kanssa. Tulvariskin merkittävän lisäyksen arviointiin sovelletaan, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään.

15 §

Tulvaryhmä

Tulvariskien hallintasuunnitelman laatimiseksi tarvittavaa viranomaisten yhteistyötä varten on tulvaryhmä sellaisella vesistöalueella ja merenrannikon alueella, jolle tulvariskien alustavan arvioinnin perusteella on nimetty yksi tai useampi merkittävä tulvariskialue. Tulvaryhmän muodostavat asianomaisten elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, maakunnan liittojen, kuntien ja alueiden pelastustoimien edustajat.

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa tulvaryhmän asianomaisen maakunnan liiton ehdotuksesta. Jos merkittävä tulvariskialue sijaitsee vesistöalueella, jolla toimii kaksi tai useampia maakunnan liittoja, nämä tekevät ministeriölle yhteisen ehdotuksen. Ministeriö määrää tulvaryhmässä edustettuina olevat tahot ja näistä tulvaryhmän puheenjohtajan, joka johtaa tulvaryhmän toimintaa.

Tulvaryhmä voi asettaa jaostoja valmistelemaan ryhmässä käsiteltäviä asioita sekä kutsua asiantuntijoita.

16 §

Tulvaryhmän tehtävät

Tulvaryhmä:

- 1) käsittelee tulvariskien hallintasuunnitelmaa varten laaditut selvitykset;
- 2) asettaa tulvariskien hallinnan tavoitteet;
- 3) hyväksyy ehdotuksen suunnitelmaksi ja siihen sisältyviksi toimenpiteiksi.

Tulvaryhmän on järjestettävä tulvariskien hallintasuunnitelman valmistelun eri vaiheissa riittävä vuorovaikutus vesistöalueen ja merenrannikon merkittävän tulvariskialueen viranomaisten sekä elinkeinonharjoittajien,

maa- ja vesialueiden omistajien, vesien käyttäjien ja asianomaisten järjestöjen edustajien kanssa.

17 §

Osallistuminen ja tiedottaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on varattava kaikille mahdollisuus tutustua 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ehdotukseen merkittävien tulvariskialueiden nimeämiseksi ja ehdotukseen tulvariskien hallintasuunnitelmaksi sekä niiden tausta-asiakirjoihin ja varattava tilaisuus esittää mielipiteensä ehdotuksista kirjallisesti tai sähköisesti. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus pyytää lisäksi tarvittavat lausunnot.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus julkaisee kuulutuksen 1 momentissa tarkoitettujen ehdotusten nähtävillä pitämisestä alueen kuntien ilmoitustauluilla. Ehdotukset ja niiden tausta-asiakirjat pidetään tarpeellisilta osin nähtävillä alueen kunnissa ja julkaistaan sähköisesti. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ilmoittaa lisäksi ehdotuksesta tulvariskien hallintasuunnitelmaksi alueella yleisesti ilmestyvissä sanomalehdissä taikka muulla sopivaksi katsomallaan tavalla sekä järjestää tarpeen mukaan tiedotustilaisuuksia, joissa varataan tilaisuus mielipiteiden esittämiseen.

18 §

Vesistö- ja meritulvariskien hallintasuunnitelmien hyväksyminen

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy vesistöalueiden ja merenrannikon tulvariskien hallintasuunnitelmat.

Päätös tulvariskien hallintasuunnitelmasta annetaan julkipanon jälkeen, ja sen katsotaan tulleen asianomaisten tietoon, kun se on annettu.

Tulvariskien hallintasuunnitelmien hyväksymisestä toimitetaan tieto suunnitelmassa tarkoitettun vesistöalueen ja merenrannikon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, joka kuuluttaa hyväksymisestä toimialueensa kunnissa sekä ilmoittaa hyväksymisestä riittävällä tavalla sanomalehdissä. Elinkeino-,

liikenne- ja ympäristökeskus toimittaa tiedon suunnitelman hyväksymisestä kunnille ja niille viranomaisille, joita asian käsittelyn aikaisemmissa vaiheissa on kuultu. Kunnan aluetta koskeva hyväksytty vesistöalueen ja merenrannikon tulvariskien hallintasuunnitelma pidetään nähtävillä kunnassa.

19 §

Hulevesitulvariskien hallinnan suunnittelu

Kunta tekee alustavan arvioinnin hulevesitulvista aiheutuvista tulvariskeistä, nimeää hulevesitulvien merkittävät tulvariskialueet ja laatii alueille tulvavaarakartat ja tulvariskikartat noudattaen soveltuvin osin, mitä 7–9 §:ssä säädetään. Kunnan päätökseen merkittävien tulvariskialueiden nimeämisestä ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

Kunta laatii hulevesitulvan vuoksi merkittävaksi tulvariskialueeksi nimetyille alueelle tulvariskien hallintasuunnitelman noudattaen soveltuvin osin, mitä 10 ja 11 §:ssä sekä 12 §:n 1 momentissa säädetään. Suunnitelmaa laadittaessa on noudatettava myös, mitä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 9 §:ssä säädetään ympäristövaikutusten selvittämisestä. Kunta hyväksyy hulevesitulvariskien hallintasuunnitelman.

Osallistumisesta ja tiedottamisesta hulevesitulvariskien hallinnan suunnittelussa on soveltuvin osin voimassa, mitä maankäyttö- ja rakennuslain 62, 65 ja 67 §:ssä säädetään kaavoitusmenettelystä ja vuorovaikutuksesta.

20 §

Tarkistaminen

Tulvariskien alustava arviointi, merkittävien tulvariskialueiden nimeäminen, tulvavaara- ja tulvariskikartat sekä tulvariskien hallintasuunnitelmat tarkistetaan tarpeellisin osin kuuden vuoden välein. Tarkistamisessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä tässä laissa ja sen nojalla säädetään tulvariskien alustavan arvioinnin tekemisestä, merkittävien tulvariskialueiden nimeämisestä, tulvavaara- ja tulvariskikarttojen laatimisesta sekä tulvariskien hallintasuunnitelmien valmistelusta ja hyväksymisestä.

21 §

Tarkeimmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan säännökset:

1) tulvariskien alustavan arvioinnin, tulva-vaara- ja tulvariskikarttojen sekä tulvariskien hallintasuunnitelmien sisällöstä ja tarkistamisesta, tulvariskien hallintasuunnitelman valmistelusta sekä tulvariskien hallinnan suunnittelua koskevista määräajoista;

2) 17 §:ssä tarkoitetussa osallistumisessa ja tiedottamisessa noudatettavista määräajoista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi antaa säännöksiä:

1) tulvariskien hallintasuunnitelmien ja vesienhoitosuunnitelmien yhteensovittamisesta;

2) 15 §:ssä tarkoitetun tulvariskien asettamisesta ja toimikaudesta;

3) Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen tehtävistä tulvariskien hallinnassa.

22 §

Muutoksenhaku

Tulvariskien hallintasuunnitelman hyväksymistä koskevaan maa- ja metsätalousministeriön päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen. Ministeriön päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta.

Valitusoikeus on:

1) sillä, jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös saattaa vaikuttaa;

2) asianomaisella kunnalla, maakunnan liitolla ja alueen pelastustoimella;

3) yleistä etua valvovilla viranomaisilla;

4) sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön- tai luonnonsuojelun taikka vesivarojen käytön edistäminen ja jonka toiminta-alueella tulvariskien hallintasuunnitelma koskee.

Muutoksenhakuun hulevesitulvariskien hallintasuunnitelman hyväksymistä koskevaan kunnan päätökseen sovelletaan, mitä

maankäyttö- ja rakennuslain 188 §:ssä ja 191 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään muutoksenhausta ja valitusoikeudesta asemakaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen.

23 §

Tulvariskien hallintasuunnitelman huomioon ottaminen

Valtion ja kuntien viranomaisten sekä aluekehitysviranomaisten on otettava soveltuvin osin toiminnassaan huomioon maa- ja metsätalousministeriön 18 §:n ja kunnan 19 §:n mukaisesti hyväksymät tulvariskien hallintasuunnitelmat.

Tulvariskien hallintasuunnitelmien huomioon ottamisessa noudatetaan lisäksi, mitä muualla laissa säädetään.

24 §

Tietojen luovuttaminen

Viranomaisten on annettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja asianomaiselle kunnan viranomaiselle maksutta hallussaan olevia tulvariskien hallinnan suunnittelua varten tarpeellisia tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös sitä, joka lain mukaan on velvollinen varautumaan toiminnassaan poikkeusoloihin tai häiriö- ja erityistilanteisiin.

25 §

Tietojen toimittaminen

Kunta toimittaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tiedot 19 §:n 1 momentissa tarkoitetuista merkittävistä tulvariskialueista sekä kappaleet sanotussa lainkohdassa tarkoitetuista kartoista ja 19 §:n 2 momentissa tarkoitetuista hyväksytyistä tulvariskien hallintasuunnitelmista.

26 §

Tietojärjestelmä

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä Suomen ympäristökeskus ylläpitävät tietojärjestelmää, johon tallennetaan 4 §:n

1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut kartat, 8 §:n 3 momentissa ja 15 §:n 2 momentissa tarkoitetut päätökset, 18 §:ssä tarkoitetut tulvariskien hallintasuunnitelmat sekä 25 §:ssä tarkoitetut tiedot.

Tietojärjestelmään tallennettavista muista tiedoista voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

27 §

Tietojen asettaminen yleisön saataville

Suomen ympäristökeskus huolehtii siitä, että tiedot merkittävistä tulvariskialueista, tulvavaara- ja tulvariskikartat sekä hyväksytyt tulvariskien hallintasuunnitelmat ovat tietoverkossa yleisön saatavilla.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

28 §

Tulvariskien hallintayksikkö

Vesienhoitoalue muodostaa tulvariskien hallintayksikön ja kansainvälinen vesienhoitoalue kansainvälisen tulvariskien hallintayksikön.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kansainvälisen tulvariskien hallintayksikön yhteistyöviranomaisesta.

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 621

Laki

vesilain 2 luvun 11 a §:n ja 16 luvun 23 a §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vesilain (264/1961) 2 luvun 11 a § ja 16 luvun 23 a §, sellaisina kuin ne ovat, 2 luvun 11 a § laissa 1301/2004 ja 16 luvun 23 a § laissa 1391/2009, seuraavasti:

2 luku

Yleiset säännökset rakentamisesta vesistöön

11 a §

Rakentamisesta aiheutuvaa hyötyä, vahinkoa ja haittaa tämän luvun 11 §:n mukaan arvioitaessa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa on esitetty hankkeen vaikutusalueen vesien tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista. Arvioinnissa on otettava huomioon myös, mitä tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) mukaisessa tulvariskien hallintasuunnitelmassa on esitetty hankkeen vaikutusalueen tulvariskeistä ja niiden hallinnan tavoitteista sekä toimenpiteistä, joilla tavoitteet pyritään saavuttamaan.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

16 luku

Hakemusasioiden käsittely aluehallintovirastossa

23 a §

Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua hanketta, aluehallintoviraston päätöksestä on käytävä ilmi, miten mainitun lain mukainen arviointi on otettu huomioon. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukainen vesienhoitosuunnitelma ja tulvariskien hallinnasta annetun lain mukainen tulvariskien hallintasuunnitelma on otettu huomioon.

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

HE 30/2010
MmVM 9/2010
EV 91/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, EUVL N:o L 288, 6.11.2007, s. 27

N:o 622

L a k i**ympäristönsuojelulain 50 ja 52 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristönsuojelulain (86/2000) 50 §:n 2 momentti ja 52 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1300/2004, seuraavasti:

50 §

Eräiden suunnitelmien ja ohjelmien vaikutus

Luvassa on 42 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua pilaantumisen merkittävyyttä arvioitaessa otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa on esitetty toiminnan vaikutusalueen vesien tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista. Luvassa on toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta 6 §:n 2 momentin mukaisesti arvioitaessa sekä onnettomuuksien ehkäisemiseksi tarpeellisia lupamääräyksiä 43 §:n 3 momentin mukaisesti annettaessa otettava huomioon, mitä toiminnan sijoituspaikkaa ja vaikutusalueetta koskevassa tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) mukaisessa tulvariskien hallintasuunnitelmassa on esitetty.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

52 §

Lupapäätöksen sisältö

Jos hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia, lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa. Lupapäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi, miten vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja tulvariskien hallinnasta annetun lain mukaiset tulvariskien hallintasuunnitelmat on otettu huomioon.

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

HE 30/2010
 MmVM 9/2010
 EV 91/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, EUVL N:o L 288, 6.11.2007, s. 27

N:o 623

L a k i**vesienhoidon järjestämisestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 1 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 momentin 4 kohta ja 22 §:n 1 momentin 4 kohta sekä
lisätään 12 §:n 2 momenttiin uusi 5 kohta seuraavasti:

1 §

Tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on, että vesienhoidon järjestämisessä otetaan huomioon vesien laadun lisäksi vesien riittävyys, vesien kestävä käyttö, vesipalvelut ja niiden taloudellinen selvitys, tulvariskien hallinta, vesien virkistyskäyttö, vesien välityksellä leviävät taudit sekä vesiekosysteemien suojeleminen ja vesiekosysteemeihin suoraan yhteydessä olevien maaekosysteemien ja kosteikkojen suojeleminen.

12 §

Toimenpideohjelma

Toimenpideohjelmassa on esitettävä:

4) vaihtoehtoisten toimenpiteiden yhdistelmät;

5) yhteenveto tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) mukaisissa tulvariskien hallintasuunnitelmissa esitetyistä toimenpideohjelmassa tarkoitettua aluetta koskevista toimenpiteistä sekä selvitys niiden vaikutuksista vesienhoidon ympäristötavoitteisiin.

22 §

Keinotekoiset ja voimakkaasti muutetut vesimuodostumat

Rakentamalla tai muutoin fyysisesti muutettu vesimuodostuma voidaan vesienhoitosuunnitelmassa nimetä keinotekoiseksi tai voimakkaasti muutetuksi, jos hyvän ekologisen tilan saavuttamiseksi tarpeellisista hydrologis-morfologisten ominaisuuksien muutoksista aiheutuu merkittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristölle tai seuraaville toiminnolle:

HE 30/2010
 MmVM 9/2010
 EV 91/2010

4) vesistön säännöstely, tulvariskien hallintaa tai maankuivatus; tai

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 624

L a k i**tieliikennelain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tieliikennelain (267/1981) 2 §:n 3 ja 7 kohta, 27 §:n 2 momentin 1 kohta, 33 §, 48 §:n 3 momentti ja 49 §:n 3 momentin 4 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 33 § osaksi laissa 117/1992 ja 49 §:n 3 momentin 4 kohta laissa 1291/2009, seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Tieliikennelainsäädännössä tarkoitetaan:

3) *pientareella* ajoradasta reunaviivalla erotettua tien pituussuuntaista osaa;

7) *jalkakäytävällä* jalankulkijoille tarkoitettua ajoradasta rakenteellisesti erotettua tai erillistä tien osaa tai erillistä tietä;

33 §

Pihakadulla ajaminen ja pysäköinti

Ajonopeus pihakadulla on sovitettava jalankulun mukaiseksi eikä se saa ylittää 20 km/h.

Pihakadulla ajoneuvon kuljettajan on annettava jalankulkijalle esteetön kulku.

Pysäköinti pihakadulla on sallittu merkityllä pysäköintipaikalla. Polkupyörän, mopon ja vammaisen pysäköintiluvalla varustetun ajoneuvon saa kuitenkin pysäköidä merkityn pysäköintipaikan ulkopuolelle, jos se ei kohutuuttomasti haittaa pihakadulla liikkumista.

27 §

Pysäyttämistä ja pysäköimistä koskevat kiellot

Pysäyttäminen ja pysäköinti on kielletty:

1) jalkakäytävällä, suojatiellä, pyörätiellä ja pyörätien jatkeella sekä viiden metrin matkalla ennen suojatietä, risteävää pyörätietä tai pyörätien jatketta;

48 §

Poikkeussäännökset

Tienpidossa tai vastaavassa tiellä tai sen vieressä tehtävässä työssä käytettävää ajoneuvoa saa 8—12, 33, 33 a ja 33 b §:n säännösten estämättä kuljettaa olosuhteiden edellyttämällä tavalla tarpeellista varovaisuutta noudattaen.

49 §

Liikenteen ohjaajat

Liikenteen turvallisuuden ja sujuvuuden
varmistamiseksi liikenteen ohjaajina toimivat
myös henkilöt, jotka:

4) Liikenteen turvallisuusvirasto tai poliisi
määrää ohjaamaan liikennettä erikoiskulje-
tuksessa;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä-
kuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Sirkka-Liisa Anttila

N:o 625

Valtioneuvoston asetus**tieliikenneasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan tieliikenneasetuksen (182/1982) 16 §:n merkkejä 361 ja 363 koskeva kohta, 36 a, 37, 44 a § sekä 51 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 16 §:n merkkejä 361 ja 363 koskeva kohta sekä 51 §:n 1 momentti asetuksessa 1133/1998, 36 a § asetuksessa 415/1997 sekä 37 ja 44 a § asetuksessa 163/1992, ja

lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksissa 328/1994 ja 961/2008, uusi merkkiä 141 a koskeva kohta ja 40 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 163/1992, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

13 §

Merkki 141 a

Merkillä voidaan varoittaa töyssystä, korotetusta suojatiestä tai muusta vastaavasta rakenteesta.

141 a. Töyssyjä

16 §

Merkki 361

Merkissä oleva luku osoittaa ajoneuvon suurimman sallitun nopeuden kilometreinä tunnissa. Merkki on voimassa kyseisellä tiellä seuraavaan merkkiin 361—363, 572, 573 tai 575 saakka. Merkin voimassaolo päättyy myös merkkiin 571, jollei välittömästi mer-

361. Nopeusrajoitus

kin 571 jälkeen ole liikennemerkillä osoitettu uutta nopeusrajoitusta.

Tiellä, jolla nopeusrajoitus on enintään 30 km/h, voi olla töyssyjä, korotettuja suojateitä tai muita vastaavia rakenteita, joista ei liikennemerkillä erikseen varoiteta tai muita nopeutta alentavia rakenteita, joita ei liikenteen ohjauslaitteella tai muulla vastaavalla tavalla erikseen osoiteta.

Merkillä 361 ja lisäkilvellä "Yleisrajoitus" voidaan tarpeen mukaan ilmoittaa siirtymisestä nopeusrajoituksen alaiselta tieltä tai alueelta yleisen nopeusrajoituksen piiriin kuuluvalle alueelle. Merkillä 361 ja lisäkilvellä "Alue" voidaan tarpeen mukaan ilmoittaa siirtymisestä nopeusrajoitusalueen sisällä olevalta merkillä 361 osoitetun nopeusrajoituksen alaiselta tieltä takaisin nopeusrajoitusalueelle.

363. Nopeusrajoitusalue

Merkki 363

Merkissä oleva luku osoittaa ajoneuvon suurimman sallitun nopeuden kilometreinä tunnissa merkeillä rajoitetulla alueella. Alueen sisällä voidaan suurimmasta sallitusta nopeudesta määrätä muuta merkillä 361, 573 tai 575. Alueella, jolla nopeusrajoitus on enintään 30 km/h, voi olla töyssyjä, korotettuja suojateitä tai muita vastaavia rakenteita, joista ei liikennemerkillä erikseen varoiteta tai muita nopeutta alentavia rakenteita, joita ei liikenteen ohjauslaitteella tai muulla vastaavalla tavalla erikseen osoiteta.

36 a §

Pyöräkaistan ja muun ajokaistan välissä käytetään normaalia leveämpää ajokaistaviivaa tai sulkuviivaa. Ajokaistaviivan ja välin suhde on 1:1.

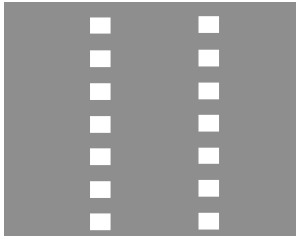
Pyöräkaista merkitään 45 §:n mukaisella polkupyöräliikenteelle tarkoitettua tien osaa osoittavalla tiemerkinnällä. Ryhmittymiseen kääntymistä varten saavat pyöräkaistaa käyt-

tää kaikki ajoneuvot. Pyöräkaistaa saa käyttää myös kiinteistölle, pysäköintipaikalle ja linja-auton pysäkillä ajoa varten.

Liikennevaloin ohjatussa risteyksessä pyöräkaistan yhteyteen voidaan merkitä polkupyöräilijöiden ja mopoilijoiden odotustila. Odotustilassa käytetään 45 §:n mukaista polkupyöräliikenteelle tarkoitettua tien osaa osoittavaa tiemerkintää.

Suojatie

Pyörätien jatke

Ajokaistanuoli

Ajokaistanuoli pyörätiellä tai jalkakäytävällä

Töyssy

37 §

Suojatie voidaan osoittaa valkoisella ajoradan suuntaisella juovituksella.

Pyörätien jatke merkitään kahdella valkoisella katkoviivalla. Merkinnällä osoitetaan pyörätieltä tulevalle polkupyöräilijälle ja mopoilijalle ajoradan ylityspaikka. Merkintää voidaan käyttää myös muissa polkupyöräilijälle ja mopoilijalle tarkoitetuissa ajoradan ylityspaikoissa.

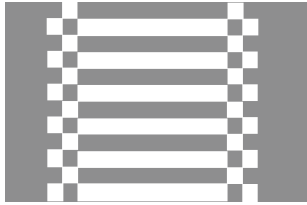
Jos pyörätien jatke merkitään suojatiemerkin rinnalle tai keskelle, suojatien puoleista katkoviivaa ei merkitä.

40 §

Yksisuuntaisella ajoradalla ajokaistanuolella voidaan osoittaa kulkusuunta ajokaistalla.

44 a §

Töyssy, korotettu suojatie tai muu vastaava rakenne merkitään valkoisella ruutumerkinnällä.

Korotettu suojatie

51 §

Nopeuskilpailuja henkilöautoille ja moottoripyörille saa järjestää vain suljetulla tiellä. Tien sulkemiseen tarvitaan lupa, jonka myöntää asemakaavan mukaiselle liikenneväylälle kunnanhallitus. Muutoin luvan myöntää se poliisilaitos, jonka toimialueella ajoreitti tai sen pääosa sijaitsee. Lupaviranomaisen on ennen luvan myöntämistä kuuluttava asianomaista tienpitäjää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010. Asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan töyssyistä varoittavia liikennemerkkejä ja tiemerkin­kintöjä sekä pyörätien jatkeen tiemerkin­kintöjä saa käyttää vuoden 2017 loppuun.

Helsingissä 23 päivänä kesäkuuta 2010

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Yli-insinööri Mikko Karhunen

N:o 626

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (721/2008) 2 §:n 1 momentin 6 kohta ja 3 momentti sekä 3 §:n 1 momentin 1—2 kohta seuraavasti:

2 §

Omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet

6) henkilökohtainen hirvenmetsästyksen aluelupa:

- vuorokausi12 €
- kausi42 €;

Sähköisellä viestintävälineellä haettavia lupia (*mobiililuvat*) voidaan myöntää seuraavasti:

– henkilökohtaiset pienriistaluvat metsätsalalueittain alla olevan taulukon mukaisesti

Lupa- tyyppi	Maksu €		
	Maksu ajalle 10.9.– 31.10.	Maksu ajalle 10.9.– 31.10.	Maksu ajalle 1.8.–9.9. ja 1.11.–30.4. muulle riis- talle kuin kanalinnuille
Luvan pituus/ vuoro- kautta	Erä- metsät €	Riista- metsät €	Erämetsät ja riistametsät €
1	22,10 + matka- puhelu- maksu (<i>mpm</i>)	20,12 + <i>mpm</i>	10,02 + <i>mpm</i>

2	—	—	19,12 + <i>mpm</i>
3	—	—	22,10 + <i>mpm</i>

– pienpetokausilupa ajalle 1.8.–30.4. 8,03 € + *mpm*

– henkilökohtainen karhun metsästyslupa poronhoitoalueella tai sen ulkopuolella yhteisluvan jäsenenä:

vuorokausi	25,16 € + <i>mpm</i>
kausi	42,30 € + <i>mpm</i>

– vieheluvat seuraavasti:

koko maan lupa pois lukien Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnat	
viikko	15,07 € + <i>mpm</i>
vuosi	30,21 € + <i>mpm</i>

3 §

Omakustannusarvoa alemmat julkisoikeudelliset suoritteet

Seuraavista julkisoikeudellisista suoritteista peritään niiden omakustannusarvoa alempi kiinteä maksu:

1) henkilökohtaiset pienriistaluvat alle 18-vuotiaalle sisältäen kanalintujen metsästysoikeuden

-10 €/viikko
- mobiililupana10,02 € + *mpm*/viikko;

2) koko maan viehelupa pois lukien Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnat alle 18-vuotiaalle

- viikko 5 €
 - vuosi 15 €
 - mobiililupana 4,97 € + mpm/viikko
 - mobiililupana 15,07 € + mpm/vuosi;
- -----

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitusneuvos Vilppu Talvitie

N:o 627

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus**ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla sellaisena kuin se on laissa 348/1994 sekä 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 495/2005:

1 §

Ympäristövaikutusten arviointimenetelmästä annetun lain (468/1994) mukaisista ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista työ- ja elinkeinoministeriön julkisoikeudellisista suoritteista peritään maksuja tämän asetuksen mukaisesti.

2 §

Suoritteita, joista peritään kiinteät maksut, ovat:

1) yhteysviranomaisen lausunto arviointiohjelmasta:

– uutta ydinlaitoshanketta koskevan lausunnon perusmaksu 6 700 euroa

– lisämaksu uutta ydinlaitoshanketta koskevasta lausunnosta, jos hankkeella on arviointiohjelmassa kaksi tai useampia sijaintikuntavaihtoehtoja; lisämaksu kunkin yhden sijaintikunnan lisäksi esitetyn vaihtoehdoisen sijaintikunnan osalta 1 700 euroa

– toteutetun ydinlaitoshankkeen muutosta koskeva lausunto 3 400 euroa

2) yhteysviranomaisen lausunto arviointiselostuksesta:

– uutta ydinlaitoshanketta koskevan lausunnon perusmaksu 8 400 euroa

– lisämaksu uutta ydinlaitoshanketta koskevasta lausunnosta, jos hankkeella on ar-

viointiselostuksessa kaksi tai useampia sijaintikuntavaihtoehtoja; lisämaksu kunkin yhden sijaintikunnan lisäksi esitetyn vaihtoehdoisen sijaintikunnan osalta 2 500 euroa

– toteutetun ydinlaitoshankkeen muutosta koskeva lausunto 5 000 euroa

Useampaa ydinlaitosta koskevasta arviointiohjelmasta tai arviointiselostuksesta annettavasta lausunnosta peritään 1 momentissa säädetty maksu, jos ydinlaitokset muodostavat toiminnallisesti tai sijaintinsa vuoksi yhtenäisen kokonaisuuden.

3 §

Peruutetusta arviointiohjelmaa tai arviointiselostusta koskevasta menettelystä peritään arviointiohjelman tai arviointiselostuksen käsittelystä puolet 2 §:ssä tarkoitetusta maksusta, jos työ- ja elinkeinoministeriö on tiedottanut ja pyytänyt lausunnot arviointiohjelmasta tai arviointiselostuksesta.

4 §

Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettujen maksujen lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö perii hankkeesta vastaavalta ministeriön suorittamat ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain mukaiseen tiedottamiseen ja kuulemiseen liittyvien ostopalvelujen kustannukset

sekä valtioiden rajat ylittävien vaikutusten arviointia varten tarvittavien käännosten kustannukset.

4 a §

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tietoa esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää työ- ja elinkeinoministeriö ot-

Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

taen huomioon, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010 ja on voimassa 28 päivään helmikuuta 2011 saakka.

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen voimaantulon jälkeen työ- ja elinkeinoministeriölle lausunnon antamista varten toimitettuihin arviointiohjelmiin ja arviointiselostuksiin.

Ylitarkastaja Eriika Melkas

N:o 628

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus**ydinenergian käytön valvontaan kuuluvista työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla sellaisena kuin se on laissa 348/1994 sekä 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 495/2005:

1 §

Työ- ja elinkeinoministeriön ydinenergiain (990/1987) mukaisista ydinenergian käytön valvontaan kuuluvista suoritteista peritään maksuja valtiolle tämän asetuksen mukaisesti.

2 §

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) ydinenergiain mukaiset työ- ja elinkeinoministeriön lupapäätökset ja lupahakemusten käsitteleminen;
- 2) ydinenergiain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua ennakkotietoa koskevat päätökset;
- 3) päätökset huolehtimisvelvollisuuden siirtämisestä;
- 4) päätökset huolehtimisvelvollisuuden lakkaamisesta;
- 5) päätökset pakollisesta jätehuoltoyhteistyöstä; sekä
- 6) ydinjätehuollon ja ydinjätehuollon kustannuksiin varautumisen valvontaan kuuluva muu valvontatoiminta kuin 1—5 kohdassa tarkoitettut päätökset.

Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

3 §

Edellä 2 §:ssä tarkoitetuista suoritteista peritään liitteenä olevan hinnaston mukaiset maksut.

Haettaessa ydinenergiain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaehdojen muuttamista peritään kolme neljäsosaa hinnastossa mainitusta maksusta.

3 a §

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää työ- ja elinkeinoministeriö ottaen huomioon, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010 ja on voimassa 28 päivään helmikuuta 2011 saakka.

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen voimaantulon jälkeen vireille tulleisiin hakemuksiin.

Ylitarkastaja Eriika Melkas

Hinnasto

<i>Päätös tai suorite</i>	<i>Maksu euroa</i>
1. Luvat ydinenergian käyttöön	
1.1. Lupa yksityisoikeudellisen sopimuksen tekemiseen ja toteuttamiseen	440,-
1.2. Kulkuvälineessä olevan ydinlaitoksen tilapäinen käyttö Suomen alueella	8 410,-
2. Ydinenergilain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakkotieto toiminnan luvanvaraisuudesta	250,-
3. Lupahakemuksen tutkimatta jättäminen	250,-
4. Ydinjätehuolto	
4.1. Ydinjätehuollon vuotuinen valvontamaksu	
4.1.1. Jätehuoltovelvolliset, joiden huolehtimisvelvollisuus käsittää yleiseltä merkitykseltään huomattavan ydinlaitoksen käytöstä poistamisen	6 220,-
4.1.2. Muut jätehuoltovelvolliset	1 350,-
4.2. Päätös huolehtimisvelvollisuuden siirtämisestä	6 060,-
4.3. Päätös huolehtimisvelvollisuuden lakkaamisesta	6 060,-
5. Varautuminen ydinjätehuollon kustannuksiin	
5.1. Varautumisvelvollisuuden vuotuinen valvontamaksu	
5.1.1. Jätehuoltovelvolliset, joiden huolehtimisvelvollisuus käsittää yleiseltä merkitykseltään huomattavan ydinlaitoksen käytöstä poistamisen	8 000,-
5.1.2. Muut jätehuoltovelvolliset	1 700,-

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 620—628, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1237-3419